

ЛЕТИ, ПТАШИНО!

Лети, пташино!.. У безкрайне небо! Там не зупиняйся.
Те, що внизу залиш, як би не вабило собою все.
Це вже не та земля... Давно вже іншим є її лице!
І на красу, що помирає тут на мить відволікайся.
Як би не вабило повітря, що над морем, ти тримайся!
Не вір! Воно вже цілиться на неповинне джерельце...
Вже неважливо й нецікаво зовсім тут хто це, що це.
Сумуй за тим, що залишаєш ти, але не озирайся!

Лети, крилата!.. Може десь і знайдеш ще собі притулок.
На довгому шляху зустрінеш, мабуть, ось таких як ти...
Котрі своє гніздечко залишили. Як вони лети!
За горизонтом там зіб'єш свого польоту днів рахунок.
В часи, коли земля для нас земних готує подарунок.
Тепер, коли всім немічним не досягнути вже мети,
Дай Бог тобі, пташино, схожих подарунків не знайти...
Дай Бог, десь відшукати кольорів колишніх візерунок.

Прощай, рідненька... Звідти, де зупинишся вже не почувеш
Подяки, що тобі неслася за той спів, котрий лунав!
Співай вже там... Ти постарайся, щоби плач твій не ридав,
Коли і гірко стане і самотність навкруги відчуєш...
Повір, ти тут, де залишаємося ми себе змарнуєш.
Здається, погляд з неба на нещасних нас кудись пропав.
Страшною хтось смолою наче нам прокляття написав...
Прощай, пташино... І людині вибач, що з біди мандруєш!

Галина Гаврилук, 29 квітня 2020

www.galynagavryliuk.com